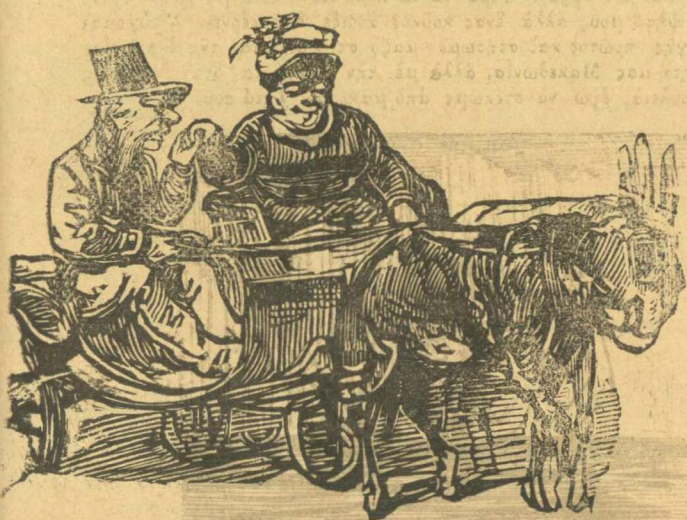

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κίμωλον ἀρχήν.

Ἔτος; δευτέρον.

Ἄθῆναι, 9 Ὀκτωβρίου 1883

Ἄριθ 21+140

Καλῶς ὄρισε, βουλή μου.

Παρά φούσκωσε

τὸ κακὸ, παρὰ ἔγεινε, παραδιαφθαρθήκαμε.

Βλέπετε πῶς γίνονται σεισμοὶ καὶ πῶς φέρουν τόσαις καταστροφαί; Ἄ, βράζει ἡ γῆ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ μέταλλα, καὶ τὰ μέταλλα αὐτὰ ἀφοῦ βράζουν χρόνιον, καὶ ἔπειτα ξεσποῦν διὰ μιᾶς, καὶ ἡ φέρουν καταστροφαίς, ἀπὸ σεισμοῦς ποῦ δύσκολα διορθώνονται, ἢ ἀνοίγουν βουναὶ καὶ χύνουν πῦρ καὶ σίδηρο, ἀλλὰ μακαρίτη Κουμουνοῦρο.

Τέτοια μέταλλα ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν ἡθικὴ ἐπιφάνεια τῆς Ἑλλάδος, μέταλλα διαφθορᾶς, φειδωρῆς διαφθορᾶς, βράζουν μέσα ὄχι μόνον στὴν Ἀθῆνα ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλὰ πρὸ πάντων στὴν Ἀθῆνα, καὶ ὅταν ἡ κεφαλή τῆς Ἑλλάδος εἶναι μολυσμένη, εἶναι μολυσμένη καὶ ὅλη ἡ Ἑλλάς καὶ Ἀνατολή, γιατί ὅπως λέγουν, αὐτὰ συμβαίνουν καὶ στὰ Παρίσια, τόρκα λένε, αὐτὰ συμβαίνουν καὶ στὴν Ἀθῆνα.

Καὶ τί συμβαίνουν στὴν Ἀθῆνα;

Τί; Ἀκούσατε. Φαίνεται νὰ ὑπάρχη στὴν Ἀθῆνα κάποια ἀτίμη ἑταιρεία ἀπὸ ἀτίμους συστηματικοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων ἡ δουλειὰ εἶναι, τί νομίζετε; Νὰ γελοῦν τῆς ὑπερέτριξ καὶ τῆς πουλοῦν στὰ Μαγδαλινοεργοστάσια χωρὶς κείνες νὰ τὸ ξέρουν, καὶ τὸ φοβερώτερον ἀπὸ ὅλα νὰ κλέπτουν τὰ ἔντεκα, δωδεκα καὶ δεκατεσσάρων χρονῶν κοριτσάκια, καὶ τὰ ἀτιμαζοῦν.

Ὅτι πῆ-ε, μὰ εἶναι δυνατόν αὐτό;

Μάλιστα, κύριοι. Ἐχέθησαν τόρα κάμποσαις μέραις τέσσαρα μικρὰ δουλάκια, καὶ τὰ γυρεύουν κείνοι ποῦ τὰ εἶχαν μὲ δάκρυα καὶ δὲν τὰ βρίσκουν.

Ποῦ πᾶν; Ὅτι μὲ ρωτήσετε καὶ πγοὶ τὰ κλεψάν; Ποῦ πᾶν; Πηγαίνετε ὕστερα ἀπὸ ἓνα μῆνα νὰ τὰ βρῆτε στὰ πορνοστάσια. Εἶναι φριχτὸ αὐτὸ τὸ πράγμα. Δὲν μὲ πιστεύετε; Πηγαίνετε στὸ Γκαζ νὰ βρῆτε ἔντεκα χρονῶν κορίτσα μέσα, ελεεινὰ καὶ τρισάθλια ἀπὸ διαφοραῖς ἀσθένειαίς.

Ποῦ πᾶμε, ποῦ βρισκόμαστε γιὰ τὸν Θεὸ, ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια θὰ καταστήσῃ ἡ Ἀθῆνα μίαν μεγάλη διαφθορᾶς πολιτεία, ἄλλο καὶ ἀπὸ τὴν Βλαχία, ποῦ παραδίδουν ἢ γυναῖκες γιὰ μίαν μαστίχα τὴν τιμὴ τους.

Τὸ ζήτημα ὅμως αὐτὸ εἶναι πολὺ σπουδαῖο καὶ πρέπει καὶ σ' ἄλλα φύλλα νὰ σᾶς ἀναπτύξω καὶ σᾶς βγάλω ὀρισμένα πράγματα στὰ φῶρα γιὰ νὰ φριξετε, ἂν ἦστε τίμιοι ἀνθρώποι.

Ἀγαπητὴ φίλτατε

καὶ μισοσυμπατριώτη κύρ κύριε Παρασκευαΐδη, μ' ὄλον ὅτι, κατὰ τὸν Κόντο, συμπατριώτης θὰ πῆ γάδαρος, τόρα μὲ μεγάλην ἢ μὲ μικρὰ αὐτιά δὲν ξέρω.

Ἐμαθα ἀδερφέ, κατὰ πῶς λέγει καὶ ὁ φίλος μας Ἀνατολίτης ἢ Μακεδῶνος Ἰεροκλῆς, ὅτι στὸ συμβούλιο ποῦ ἔγινε τῆς ἑταιρείας τοῦ σιδηροδρόμου γιὰ ν' ἀλλάξουν τὸν νέον τρόπο ποῦ μαζεύουν τὰ εἰσιτήρια, ὅτι ἡ αὐτοῦ ἀφεντομουτσουναρά σου ἀντισταθῆκες, μὲ τὸ στήριγμα ἐκείνων τῶν ἀηδεῶν καὶ ξερασματῶν ποῦ ἔγραψες στὴν Νέα Ἐφημερίς, καὶ στὰ ὀπίκα ἀφοῦ σὺ δῶκα μίαν μικρὴ μπατάγια σῶπασες.

Σὲ ρωτῶ; Ἔσπασε ἓνας ἀπὸ τοὺς εἰσπράχτορας τὸ χέρι του στὸ δρόμο καὶ ἀπάνω στὸ μαζῶμα τῶν εἰσιτηρίων καὶ ἡ ὄχι;

Μπᾶς καὶ θὰ μᾶς πῆς πῶς τόκανε ἐξεπίτηδες γιὰ νὰ σὲ ρεζιλίψῃ; Ὡραία σκέψις μὲ τὸν Θεὸ, νὰ πάῃ ἓνας νὰ κοψολαιμιστῇ ἐξεπίτηδες, γιὰ νὰ σοῦ δεῖξῃ, ὅτι εἶσαι λανθασμένος στὰ σχέδιά σου ἀπάνω τὰ οἰκονομολογικά.

Ἔπαψες μὲ τὴν μεγάλη σου κουταμάρα πέντε ἐξ οἰκογενειάρχας ὑπαλλήλους, τί ἀφέλεια ἔχει ἀπὸ τὸ παψιμο αὐτὸ τῶν ὑπαλλήλων τὸ χρόνον ἢ ἑταιρεία; Δυὸ τρεῖς χιλιάδες δραχμαίς; Ἔχει κακὰ στὴ μούρη σου, καὶ ὄζω ἀπὸ τὰ μούτρα σου, τὰ λαιρωμένα—γιατί βρὲ βλάκα, μέσα στῆς ἀμαξοστοιχείαις ἀμαξοποῦ δὲν εἶναι τίμιος ὁ ὑπάλληλος, μπορεῖ νὰ ταξειδεύσῃ ὅλον τὸν κόσμον τῆς δωρεᾶς, ρτάνει νὰ ἦναι συνευσημένος μὲ τοὺς

καὶ τρισάθλιος, ἐσκέφθηκες νὰ χώτης τὴ μύτη σου μόνο μέσα στῆς κουράδες. Φάτες λοιπὸν νὰ χορτάσης τὴν μοχθηρία σου.

Ἄλλὰ τώρα ποῦ σ' ἔπιασα ἀπὸ τὰ μαλλιά ἐννοῶ νὰ σὲ ξετινάξω καὶ σὲ δείξω τὶ ρεντίκουλο εἶσαι, καὶ νὰ σοῦ δείξω ποιαὶ εἶναι ἡ Κουμμουντούρινες, ποιαὶ ἡ Μαρσιγούλες, ποιαὶ ἡ Σοφίαις καὶ ποῖος σὺ καὶ ὁ σκεντζές σου.

Μ' ἐμένα τὰδ' ἀνεες, χωρὶς νὰ σὲ πειράξω, Κανελλίδη, θὰ καταντήσης τὰ κακὰ σου νὰ φᾶς.

Πρέπει νὰ ξεκαθριστῇ ἡ ἔρα ἀπὸ τὸ σιτάρι, γιὰ νὰ ξέρη ἡ κοινωρία ποιοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ θέλουν νὰ τῆς διδάξουν τὴν ἠθικὴν.

Ὁ σπουδαστῆς

ποῦ θέλει νὰ συνεννοηθῇ μαζί μου νὰ ἔρθῃ τὴν Κυριακὴ ὕστερα ἀπὸ τὸ μεσημέρι εἰς τὸ σπίτι μου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπέναντι στοῦ πρώην δημάρχου Κυριακοῦ.

Πρὸς τὸν κύριον

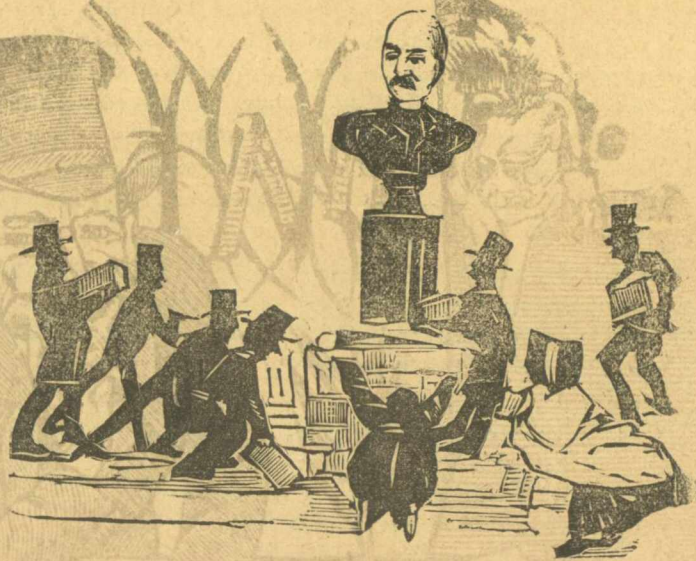
Εἰσαγγελεῦ. Δὲν ξέρω παρὰ δύο μόνο λόγια νὰ σοῦ πῶ, δύο ὑπόδικοι ποῦ κρατιῦνται τέσσερις μῆνους εἰς τῆς φυλακαὶς τοῦ Μεντρεσέ, μούστειλαν αὐτὸ τὸ παραπονευτικὸ γράμμα, ποῦ ἔλαβες σήμερα, καὶ ἂν ἦσκι εὐσπλαχνικὸς ἄνθρωπος, ὅπως πρέπει νὰ ἦσαι, κάνε ὅ,τι σοῦ ὑπαγορεύει ἡ συνειδησίς σου, ἂν τὴν ἔχῃς κατ' εὐθείαν γραμμῇ, ἂν τὴν ἔχῃς στραβῆ, ἀπυστραβωσέ τὴν νὰ πάῃ στὸ διάολο.

Ἔγινε Θεὸς, βεβλή εἶναι αὐτὴ ἡ πόμπα, ἡ ὀδοῦσιον τοῦ Κροῦπ ποῦ μὲ κατεβαίνει στὸ κεφάλι ;

Τὰ παρὰπονα

ἐκεῖνοῦ τοῦ Πατησιώτου ἐστάθησαν στὸν διευθυντῆ τῆς ἀστυνομίας, πρέπει ὅμως νὰ ξέρη, ὅτι ἡ Μαχδαλιαὶς ἔφυγαν

Ὁ Λαὸς καταθέτει στὸ μνημεῖον τοῦ Τρικούπη τὸν λίθο τοῦ ἀναθέματος.

πλέον ἀπὸ τὴν δικαιοδοσία τοῦ διευθυντοῦ καὶ εἶναι ὑπὸ τὴν προστασία τῶν συνταχτῶν τῆς Νέας καὶ Παλιᾶς ἔφημερίδων.

Θραμβάκι

Πάει κι' αὐτὴ τὴν φάγαμε κι' αὐτὴ τὴν μαγεύρισσα τοῦ φρενοκομείου μὲ τὴ γλωσσολογία μας. Ἄειντε καὶ σὺ λοιπὸν κυρὰ ντουντοῦ νὰ βρῆς καὶ ὄσαις καὶ ὄσους ἄλλους φάγαμε καὶ νὰ μαθῆς, ποιά εἶναι ἡ δύναμις τῶν ἀληθινῶν λόγων τοῦ Παληανθρώπου.

Ἀγαπητὲ

καπετὰν πρωθυπουργέ μήπως πλέον ἐμουρλάθης μὲ τὰ σωστά σου, μήπως τάχασες καὶ δὲν ξέρεις τί σοῦ γίνεται, πρὸ θεοῦ ἤλατε τί σοῦ ἔφταιξε ὁ πύργος τῶν Ἀερίδων, τί σοῦ ἔκανε ὀλόκληρη ἡ συνοικία τῶν Ἀερίδων, τί σοῦ φταίνει οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ τόσοι φυλακωμένοι τοῦ Μεντρεσέ καὶ θέλεις ὄλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ τοὺς ξεκληρίσης ;

Ἄν χρωστᾶς τῆς Μιχαλοῦς πήγενε νὰ πληρώσης, γιατί ὁ κόσμος δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ πληρώνη τὴν μούρλα σου με τὴν ζωὴ του.

Ἄκουτε σεῖς ; Ὁ στρατῶνας ποῦ εἶναι κεῖ στὸν Μεντρεσέ ὁ λεγόμενος τσαμί, εἶναι γεμάτος πολεμοφόδια, καὶ ἀποθήκη μπαρουτιοῦ ποῦ τὸ ἐλάχιστο ἂν θάνη ὁ διάλογος τὴν οὐρά του καὶ πάρη φωτιά θὰ τινάχτη ὅλη ἐκείνη ἡ συνοικία στὸν ἀέρα.

Τί χρειάζεται, διάολε, ἀποθήκη μπαρουτιοῦ κταμεσῆς στὴν πόλι ;

Ἄμ ἐσεῖς ποῦ κατοικᾶτε κοντὰ σεῖς οἱ γείτονες δὲν πήρατε ἀκόμα μυρουδιά ὅτι βρωμᾶ μπαρουτι ;

Γρήγορα φωνάζετε νὰ σηκωθῇ ἀπὸ κεῖ, γιατί κακομοίριδες, πάτε, εἶστε χαμένοι, ἀπὸ τώρα καὶ αἰωνία σας μνήμη.

Τὸ τυπογραφεῖον.

τοῦ κύρ Τρίμη ποῦ εἶναι κοντὰ στοὺς ἀγίους Θεοδώρους ἐστολίστηκε καὶ ἐπλουτίσθη μὲ κατακαινούργια στοιχεῖα σὰν ἀσημένια καὶ πολλὰ ἄλλα κισμήματα, δέχεται δὲ ὅποιοςδήποτε ἐργασίας εἰς τιμὰς συμφερούσας, καὶ μὲ ὑπόσχεσι νὰ τῆς κἀνῃ μὲ χρηγοράδα ἀετοῦ καὶ μορφαδα νύρης.

Εἰς τὸ πρακτορεῖον τῶν ἔφημερίδων

πουλιέται χαρτὶ τυπωμένο μὲ τὴν ὀκᾶ, καὶ ὅσοι ἔχουν ἀνάγκη ἄς πᾶν ν' ἀγορέσουν, πρὶν τὸ ξεπουλήσουν.

Ἐπίσης πωλοῦνται καὶ δειμένα σώματα τοῦ «Παληανθρώπου» καὶ «Ἀσμοδαίου» ὡς κατὼς καὶ φύλλα ἰδιαιτέρη γιὰ κεινὸς ποῦ τοὺς λείπουν ἀριθμοὶ γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὰ σώματα ποῦ ἔχουν.